Una família de Cassà transforma una vall remota de Kenya amb una escola i un centre mèdic

L'associació Maasai Reto, impulsada pels tres germans Gras i les seves parelles, obre un dispensari mèdic per als més de 500 habitants de la vall d'Ololasurai, on ja escolaritza 149 infants, i prepara una ampliació per oferir estudis de secundària el 2027

Meritxell Comas

En una vall remota de Kenya, que serveix de corredor natural per als elefants que es desplacen entre el parc nacional del Masai Mara, els turons de Loita i les planes d'Olarro, 500 persones viuen sense electricitat ni carreteres asfaltades. Els nens, des que tenen edat per posar-se drets, cuiden el bestiar, mentre que les nenes s'encarreguen d'anar a buscar aigua, cuinar i tenir cura dels germans petits (les de cinc anys ja s'encarreguen dels de dos). Durant generacions, aquestes responsabilitats han marcat les seves possibilitats de futur, amb poques (o cap) alternativa per escollir un altre camí.

Anar a l'escola implicava caminar durant quatre hores al dia, havent de travessar camins plens de lleons, lleopards, búfals o elefants, i rebre atenció mèdica, recórrer llargues distàncies. Aquesta realitat ha començat a canviar gràcies a una família de Cassà de la Selva, que el gener del 2024 va obrir una escola i que aquest juliol ha posat en marxa el primer dispensari mèdic de la vall d'Ololasurai. El projecte, impulsat pels tres germans Gras i les seves parelles a través de l'associació Maasai Reto, ja escolaritza 149 infants i prepara una nova ampliació per oferir estudis de secundària al llarg del 2027.

Ara, el dispensari dona servei als 500 habitants de la vall. Les instal·lacions, construïdes gràcies a l'aportació d'un empresari gironí que prefereix mantenir l'anonimat i al suport d'una fundació vinculada a la Clínica Bofill, disposen d'una metgessa i una infermera, dues sales de consulta i una petita farmàcia amb medicaments bàsics. Els alumnes de l'escola i les persones grans hi poden acudir gratuïtament, tot i que han d'assumir el cost dels medicaments.

Fins ara, explica un dels fundadors, Carles Gras, «quan algú estava malalt, si era poca cosa, intentaven curar-lo amb herbes medicinals; i quan era molt greu, ens demanaven ajuda a l'associació i els portàvem amb cotxe o amb moto al dispensari o a l'hospital més proper». En algunes ocasions, l'entitat també havia assumit les despeses d'hospitalització d'infants de l'escola. Segons relata, les ferides infectades, els mals de queixal o els timpans perforats són alguns dels problemes de salut més freqüents que pateixen els habitants de la vall i que, per la manca d'higiene, medicaments i atenció mèdica, podien acabar derivant en complicacions greus.

Les ferides infectades, els mals de queixal o els timpans perforats són els problemes de salut més freqüents

El nou dispensari també permet fer revisions preventives als alumnes de l'escola per detectar problemes de salut abans que s'agreugin. L'associació treballa ara per continuar equipant-lo i estudia impulsar una campanya de vacunació infantil, per a la qual calcula que necessitaria uns 3.000 euros. Entre les altres necessitats hi ha un analitzador de sang i un dipòsit per emmagatzemar l'aigua de pluja que recull el centre.

L'obertura del dispensari és un nou capítol d'una iniciativa que va començar el 2022, quan Marta, Carles i Jordi Gras, juntament amb les seves parelles, van decidir crear l'associació Maasai Reto. Marta Gras, que abans treballava d'auditora, s'havia establert a Kenya, on va formar una família i va impulsar un negoci de safaris de luxe a la vall d'Ololasurai. El contacte amb la comunitat massai li va permetre conèixer les dificultats que tenien les famílies per escolaritzar els fills.

«Vam preguntar al poble massai què era el primer amb què els podíem ajudar i ens van dir que amb l'educació dels seus fills», recorda Carles Gras. «Són conscients que el món canvia molt ràpid i volien que els seus fills tinguessin una educació perquè no els prenguin mai tot el que tenen», afegeix. En aquell moment, molts infants havien de desplaçar-se fins a una escola situada a uns 10 quilòmetres, un trajecte que podia comportar entre tres i quatre hores caminant cada dia. Moltes famílies, a més, no podien assumir les despeses d'escolarització perquè les famílies, de mitjana, tenen entre quatre i vuit fills. Per a l'associació, l'objectiu era donar als infants més oportunitats per decidir el seu futur.

Els infants en una aula de l'escola. / Imatge cedida

Els inicis van ser modestos. L'associació va reunir els primers 3.500 euros amb petites aportacions d'amics i coneguts per construir una aula més en una escola que ja existia. Poc després, gràcies als fons recaptats en un sopar benèfic en un restaurant de Quart, les aportacions de diversos donants particulars (molts gironins) i el suport de la fundació Barcelona Actua, van decidir construir una escola pròpia. L'escola Olchoro Lemayian va obrir les seves portes el gener del 2024 amb 58 alumnes, i el creixement va superar totes les expectatives.

La idea era ampliar les instal·lacions progressivament durant cinc o sis anys, però el 2025 ja havien completat tota l'etapa de primària gràcies, en bona part, a l'aportació del mag britànic Julius Dein que, a través de la seva fundació, va finançar gairebé la meitat de les obres pendents. Aquesta contribució, sumada a altres donacions i als fons recaptats en sopars benèfics que després es van traslladar a S'Agaró, va permetre avançar diversos anys el calendari inicial.

El centre ha acabat el curs amb 149 alumnes, 11 mestres i una aula d'informàtica amb 12 ordinadors

Aquest 2026, el centre ha acabat el curs amb 149 alumnes, 11 mestres i una aula d'informàtica amb 12 ordinadors. També disposa de dormitoris on s'allotgen una cinquantena d'infants que viuen lluny de l'escola i només tornen a casa quan acaba el trimestre.

El centre els garanteix esmorzar i dinar, a més del sopar per als que s'hi queden a dormir. «Per a les famílies és gairebé impensable poder-los oferir tres àpats al dia», explica Carles Gras, que detalla que l'alimentació es basa principalment en arròs, mongetes i altres llegums, mentre que la carn, el peix i la fruita són molt menys habituals per les dificultats d'accés a aquests aliments.

Un altre dels pals de paller del projecte és el programa d'apadrinament, que permet a persones d'arreu del món finançar les despeses escolars d'un infant. Actualment, tots els alumnes tenen un padrí, més de la meitat dels quals són de les comarques gironines. També hi ha col·laboradors d'altres països, alguns dels quals han conegut personalment el projecte durant un viatge a Kenya. L'associació procura mantenir el vincle amb els padrins enviant-los fotografies, vídeos i informació sobre l'evolució acadèmica dels infants. Gras destaca que molts col·laboradors han pogut visitar personalment l'escola i comprovar com i on es destinen les aportacions. «Han pogut veure in situ l'escola i els nens; saben que no és cap estafa», explica. I afegeix que «com que aquest sector ha patit moltes males pràctiques, la gent té por de donar diners i no saber on van».

De cara al curs vinent, que començarà el gener del 2027, l'associació preveu incorporar entre 25 i 30 alumnes en l'etapa d'infantil i necessitarà trobar nous padrins per contribuir a les seves despeses escolars.

El següent repte: oferir secundària el 2027

Després de completar l'escola de primària, Maasai Reto prepara una nova ampliació per començar a oferir la Junior Secondary School, l'etapa educativa que a Kenya comprèn els cursos de setè, vuitè i novè, i que el Govern ha decretat obligatòria.

El projecte inclou dues aules noves, un laboratori de ciències i un altre bloc de dormitoris, així com espais per al professorat i noves instal·lacions sanitàries. Segons l'associació, ja s'ha finançat el 83% del pressupost, que ascendeix a 62.000 euros.

Les aportacions de particulars i empreses gironines, juntament amb els sopars benèfics organitzats per l'entitat, han estat determinants per impulsar aquesta nova fase. La previsió és començar les obres entre finals d'aquest any i el primer trimestre del 2027, tot i que encara no hi ha una data definitiva per a l'inici de les classes. A mitjà termini, la nova etapa educativa podria acollir entre 30 i 40 alumnes.

Paral·lelament, l'associació també participa en la protecció de l'ecosistema de la vall d'Ololasurai. L'àrea de conservació va obtenir el juny del 2025 la llicència del Kenya Wildlife Service i disposa d'un pla de gestió de cinc anys que busca protegir la biodiversitat i generar oportunitats per a la comunitat local.

«Per primera vegada, la vall té accés a educació i accés a la salut», celebra Carles Gras, que recorda que «fa cinc anys, per a ells era inimaginable». Allà on els infants creixien amb l'únic horitzó de pasturar el bestiar o assumir les feines de casa, ara tenen una escola i un centre mèdic que els permet imaginar un futur diferent.

Publicat a: Diari de Girona, 9 de novembre de 2026

Font del document: https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/11/09/familia-cassa-transforma-vall-remota-136156776.html